

Колихалась колиска,
смерекова літала колиска.
Немовля колисалось,
колихався материн спів.
Натягнулась ворізка,
натягнулась червона ворізка,
стерши сволок старий
у тугих кулаках вузлів.
Колихалася хата,
смерекова літала хата.
Народилось ягня.
Прилітала до нього вівця.
Прилітала флюяра.
Колисалися мама і тато.
Все гойдалось, літало і мінилося без кінця.
Колихалось вікно
й колисало в отаві маржину.
Постоли дзеленчали.
Палахтів топірець на стіні.
Дідо птиці вирізьблював.
Він вигадував кожну пір'їну
аж пір'їна злітала,
і світила,
і світить мені.
А ягня вже стрибало й говорило —
навчили цимбали.
Мати вівці доїла,
до струн молока
смичком
юно місяць торкався,
а в колисці зоря заблукала,
і на світло смереки посходились під вікном.

1978

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

